

Lone Halkjær

DØDEN UNDER OVERFLADEN

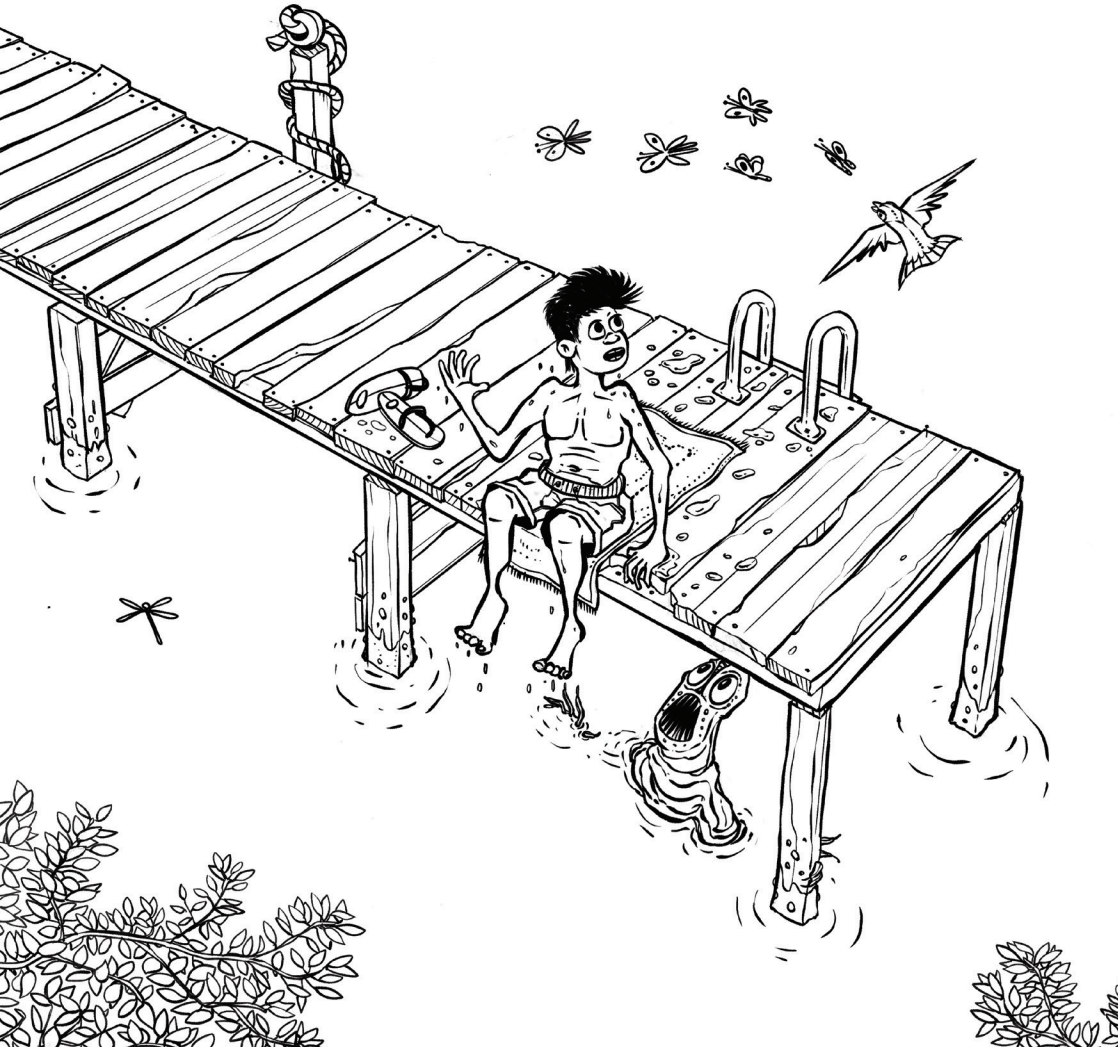

KRABAT

Lone Halkjær

DØDEN UNDER OVERFLADEN

KAPITEL 1: ØDEGÅRDEN

Magnus mærker skiftet i underlaget, da bilen sænker farten og kører ind ad den ujævne grusvej. Han ser op fra sin iPad og rykker sit headset ned i nakken tids nok til at høre stemmen fra Google Maps: "Destinationen er længere fremme til højre."

"Så er huset lige forude," siger far.

Landskabet udenfor blænder. Solen reflekteres i alle de små krusninger på søens overflade. Klipper og sten langs vejen gnistrer, som var de fyldt med bittesmå sølvkorn, og gruset skinner hvidt. Mor læner sig frem og trykker på fars mobil for at få den til at tie stille, mens hendes blik er rettet mod naturen udenfor.

”Se søen,” siger hun og peger. ”Den er godt nok stor. Det bliver dejligt med en badetur efter at have siddet i bilen hele dagen.” Hun hiver ud i sin bluse. Lugten af en blomsterparfume blandet med sved breder sig i kabinen.

”Ja, ja,” siger far. ”Jeg skal nok svinge bilen forbi mekanikeren, så snart vi kommer hjem, så vi kan få fixet den aircondition. Men så slemt har det da heller ikke været? Da jeg var barn ...”

”Faaar,” stønner Magnus og ruller med øjnene. ”Dengang du var barn, kunne du sikkert lege med dinosaurer. Men vi vokser op i en tid, hvor det er grum og unødigt tortur at slæbe to teenagere med ud til en svensk ødegård *uden* internet. Og som om det ikke er slemt nok, har du også gjort det i en bil uden fungerende aircon. Vi er stegte heromme på bagsædet.”

Far møder Magnus’ blik i bakspejlet med et smil. ”Det er vist kun dig, der har lidt i varmen. Jeg tror ikke, Emil har bevæget sig, siden vi krydsede Øresund.”

Foran dem kommer et toetagers træhus til syne. Murene er malet svenskrøde, og vinduerne er omkranset af hvidt træ. Bagved står høje, mørke grantræer.

”Wow, hvor er det smukt,” siger mor henført, før hun hurtigt vender sig om mod Magnus. ”Væk lige Emil, jeg kan ikke nå ham.”

Magnus sukker og ser på sin storebror. Emil er sytten og har været til en fest med nogle venner i går aftes. Kun næsen og et lille stykke kind kan ses fra hoodiens mørke dyb. Med en knytnæve skubber han til Emils skulder. Han reagerer ikke.

”Så er vi her,” siger far og stiger ud af bilen. ”Lad os få maden i køleskabet og skynde os ned i søen.” Hans stemme forsvinder, da han åbner bagagerummet og går af sted med en stor kasse.

Magnus giver Emil endnu et dask på skulderen, som denne gang får Emil til at fare op og gribe Magnus’ håndled. Han presser sine fingernegle ind i den sarte hud.

”Lad mig sove!” hvæser Emil og læner sig frem,

så hans ansigt ender få centimeter fra Magnus'. ”Jeg advarede dig om, hvad jeg ville gøre ...”

”Vi er fremme,” siger Magnus hurtigt. ”Vi holder foran huset. Mor sagde, jeg skulle vække dig.” Emil slipper Magnus' håndled igen.

Fire tydelige mærker ses på huden.

”Nå okay, så lad os komme ind,” siger han og bakser med sikkerhedsselen.

Magnus læner sig tilbage i sædet og lukker øjnene et par sekunder. For et par år siden var Emil en fantastisk storebror. De kunne spille Roblox sammen og hoppe på trampolin, men nu havde Emil aldrig tid til ham. Det eneste han gik op i var vennerne fra klassen, piger og fester i weekenden.

Magnus stiger ud af bilen, og varmen rammer ham som et slag lige i ansigtet. Solen skinner fra en skyfri himmel. Luften er fuld af svirrende insekter og duften af opvarmet jord. Han finder et par sportstasker ovre i bagagerummet, som han slynger over skulderen, før han følger efter sine forældre ind i huset.

”Herinde,” kalder far, og Magnus går efter lyden.

Huset syner mørkt efter det blændende sollys. Han kommer ind i et hvidmalet køkken med en stor slagbænk langs væggen. De skriggule hynder fanger hans blik. En skarp lugt af rengøringsmidler bølger ham i møde. Citronduft, men også noget mere kras, der er lige ved at få ham til at nyse.

”Det er ikke mad, det der,” siger far, da han ser Magnus stå i døren. Med sine tretten år er han næsten lige så høj som far. Emil er for længst vokset deres far over hovedet. ”Tag tøjtaskerne med ovenpå. Mor og jeg har soveværelset med dobbeltsengen.”

Magnus bakker ud igen og går sidelæns op ad den smalle trappe i forgangen for ikke at blive kilet fast mellem gelænder og væg.

”Den er min,” siger Emil og snupper den ene taske, da Magnus træder ud på førstesalen. ”Og det her er *min* seng,” fortsætter han ind på værelset til venstre for trappen. Magnus kaster et blik ind på dobbeltsengen på forældrenes soveværelse. Et

hjemmehækket sengetæppe i samme skriggule farve som hynderne nedenunder lyser op. Sengen er dækket af masser af pyntepuder, der giver ham lyst til at kaste sig ned oven på dem. Men mor vil nok synes, at han er for gammel til den slags, så han følger efter Emil ind på værelset. En bred seng står op ad den ene væg, og Emil har allerede sat sin taske på den. Magnus ser sig om efter en anden, og blikket lander på en sammenfoldet drømmeseng, som står midt på gulvet. Det er den gammeldags slags med fjedre rundt i kanten, som holder et stykke stof udspændt i midten, og som klapper sammen, hvis man lægger for meget vægt i fodenden eller hovedenden. Sådan en drømmeseng har farmor også.

”Fedt,” siger Magnus tørt og lader sin taske glide ned ad armen.

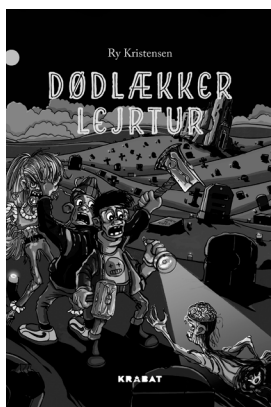
”Nå ja,” lyder mors stemme bag ham. ”Bodil og Olaf har jo kun Jonas, så der er selvfølgelig kun én rigtig seng herinde.” Hendes stemme lyder munter. Magnus kan mærke hendes fingre om sin

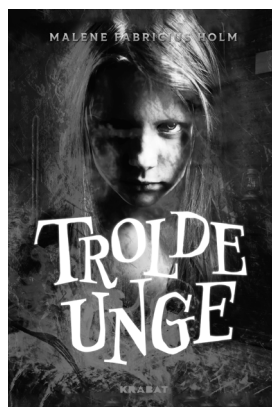
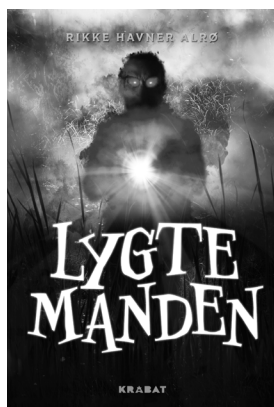
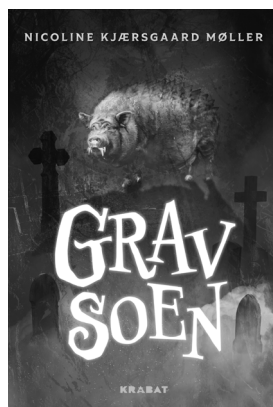
underarm. ”Måske kan I skiftes?”

”Nix,” siger Emil. ”Jeg reder kun seng én gang. Desuden er Magnus også den mindste, og sådan en drømmeseng der kan ikke klare min kampvægt.” Han smider sig ned på ryggen. Sengen knager højlydt, som vil den understrege, at Emil har ret.

”Ja, det er måske rigtig nok,” siger mor og forlader værelset. ”Klæd om. Jeg tror, det vil gøre os godt at komme i vandet.”

FLERE GYSELIGE HISTORIER FRA KRABAT

LONE HALKJÆR

Lone Halkjær skriver bøger for børn og unge indenfor genrerne realisme, gys, gaming og fantasy. Hun har blandt andet skrevet den populære serie *Zombiekamp i Minecraft*.